

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta architektury

Diplomová práce
AR 2014-2015, LS

Radnice, Cheb

Eliška Římalová
Vedoucí DP: Ing. arch. Boris Redčenkov

OPONENTNÍ POSUDEK
Ing. arch. Václav Zůna

V Chebu
10. června 2015

Zadáním diplomantky byla rekonverze východního bloku Náměstí Krále Jiřího z Poděbrad v Chebu (dále náměstí KJP). Jedná se o historické významné náměstí v intravilánu města. Jako hlavní a určující náplň byla zvolena dostavba radnice, která je v současnosti rozmístěna do několika budov v rámci města, přitom historicky byla situována právě v této lokalitě.

Po precizní analýze, kdy se studentka podrobně seznámila s historickým kontextem místa, kdy si zodpověděla, na základě průzkumu zahraničních typologií radnic, prostorové a funkční vazby, se rozhodla, radnici vytvořit „v druhém plánu“ navazující na stávající objekt. Pro akademickou potřebu úlohy asimilovala nové dostavby ve „dvoře“ stávající uliční fronty domů, díky čemuž vzniklo místo dostatečně prostorné pro odpovídající dostavbu radnice.

Novostavbu budovy radnice koncipovala jako „rozpad hmoty“ na dílčí části prostřednictvím jednotlivých os, které navazují částečně na půdorysné schéma stávajících historických budov (jednotlivé průchody) a na průhledové osy v souladu s historickým jádrem města (průhledy na přirozené dominanty centra). Výškově je budova citlivě zasazená do stávajícího historického kontextu, prostorově její jednotlivé části měřítkem dobře korespondují se stávající zástavbou. „Rozpadem“ jedné dominantní hmoty do čtyř menších vzniká poměrně příjemná fragmentace veřejných prostranství, kterým doktorandka určuje různé funkce (shromažďovací, klidová, parková, reprezentativní...). Nevýhodou mnohočetnosti při rozpadu hmoty je nesnadná orientace v rámci budovy. Budova má cca 8 vstupů.

Dispozičně a provozně je budova provázána se stávající budovou radnice, pouze se mění hlavní vstup z náměstí KJP (posouvá se o jednu budovu níže). Doktorandka revitalizuje stávající historické budovy tak, že odstraňuje novodobější vestavby a přístavby, čímž dociluje poměrně čistých provozů na úkor hospodárnosti využití budovy. V rekonstruované části, která je reprezentativní částí radnice (umístění sekretariátu, kanceláře starosty, tajemníka, obřadní síň apod.), je spousta prostorů typu, recepcce, denní místnost, čekárna, kuchyňka, chodba, předstíň apod., které budou využity pouze příležitostně, kde by mohlo dojít k jejich vzájemné kumulaci (například jedna kuchyňka a denní místnost pro celou budovu a ne tři).

Novostavba radnice je krčkem napojena na stávající budovy, čímž se dociluje propojení provozu obou budov „suchou“ nohou. Novostavba má v podzemí umístěné parkoviště pro cca 32 stání. Předpokládá se zde umístění vozového parku úřadu cca 15 aut a parkování pro zaměstnance. Ze současné situace vyplývá, že je parkování vysoce poddimenzované. Úřad má cca 230 zaměstnanců, a poměrně velkou fluktuaci návštěvníků. Parkování se dá částečně řešit v okolí, například využitím náměstí KJP, i přesto by bylo vhodné do objektu umístit větší počet parkovacích stání.

Návrh dispozičního schématu vychází ze studia provozu městského úřadu, kde se doktorandka snaží nejnavštěvovanější provozy (výdej občanských průkazů, sociální dávky apod.) umístit do nejpřístupnějších podlaží ke vstupu, naopak provozy typu stavebního, či majetkového odboru situovat spíše do vyšších pater. Dispozice je řešena poměrně kvalitně až na drobné kolize ve smyslu, křížení úředníků přepážkového systému se zákazníky, případně umístění sociálek do prostoru garáží, nebo nevytvoření dostatečného zázemí pro potřeby kavárny na úkor šatny, která nebude využita sporadicky. Největším problémem navrženého řešení je podobně jako u rekonstruované části budovy velká četnost prostoru typu čekárna, chodba, komunikační hala apod., které jsou evidentně předimenzovány. Problém se dá ovšem řešit, vestavbou dalších kancelářských prostor, pro rozšíření provozu městského úřadu, případně pro následný pronájem.

Po architektonické stránce je návrh kvalitní, zejména rozčlenění hmot s poměrně rozsáhlým vnitřním atriem, které je příjemným odlehčujícím prvkem. Doktorandka kladla veliký důraz na opláštění budovy, kde vychází ze systémového modelu dvojité fasády, kde probíhá odvětrání automaticky formou bočních větracích otvorů. Bohužel je z návrhu patrné, že se autorka nechala unést technicistními schématy sofistikované fasády na úkor jejich estetických kvalit v kontextu s historickým jádrem města Chebu. Budova působí poměrně těžkopádně, a nezapadá úplně hladce do historického jádra města (podobně, jako nedaleko stojící budova Prioru).

Práce je rozsáhlá zpracována zodpovědně, diplomantka vycházela z velmi kvalitního průzkumu, poměrně náročnou úlohu zpracovala precizně do odpovídajícího detailu.

V Chebu dne 10. 6. 2015

Václav Zůna

